

Dziś rano członkowie sekty — DARUL ISLAM dokonali zamachu na prezydenta Sukarno

Próba nie powiodła się — bezpośredni sprawca aresztowany

DIJAKARTA PAP. Dziś, w godzinach rannych członkowie reakcyjnej sekty muzułmańskiej Darul Islam dokonali próby zamachu na prezydenta Indonezji Sukarno. Zamach zorganizowany został podczas udziału prezydenta Sukarno w uroczystościach religijnych. Policja aresztowała uczestnika spisku, który oddał kilka strzałów do prezydenta. Radio Djakarta podało, iż 5 osób zostało lekko rannych.

TELEGRAM Z KREMLA

Prezydent
Wołodymyr
Rady Narodowej
w Szczecinie

**DRODZY
TOWARZYSZE!**

PRZYJMIEJCIE moje głębokie podziękowania za ciepłe, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia przesłane przez Was z okazji moich urodzin.

Proszę przekazać mi szczerze miłe pozdrowienia i życzenia z okazji moich urodzin. Życzę Wam, drodzy towarzysze, w przyszłości wielkich sukcesów w pracy i życiu osobistym.

**N. CHRUSCZOW
MOSKWA, 10.V.1962 r.**

Przygotowania USA do interwencji w Laosie

NOWY JORK PAP. Po odbytych w sobotę drugiej naradzie z przywódcami politycznymi i wojskowymi, prezydent Kennedy polecił rozpocząć przygotowania na ziemi, w powietrzu i na morzu do ewentualnej amerykańskiej interwencji zbrojnej w Azji południowo-wschodniej na wypadek, gdyby sytuacja na tym obszarze uległa dalszemu pogorszeniu.

Agencja Reutersa podała w niedzielę, że urzędnicy waszyngtońscy potwierdzili, iż specjalna eskadra VII floty amerykańskiej z dużą liczbą żołnierzy, plechoty morskiej, lotników i samolotów, opuszcza bazę morską Subic Point na Filipinach i odprawia się w kierunku Zatoki Syjamskiej.

Z pobytu Salingera w Moskwie

MOSKWA PAP. W niedzielę, 13 maja, bawiący w Moskwie rzecznik prasowy prezydenta Kennedy'ego Pierre Salinger zwiedził Kreml, oraz mieszkanie i gabinet W. I. Lenina. P. Salingerowi towarzyszyli dziennikarze radzieccy i zagraniczni.

Na festiwalu w Cannes

Polski film — „Dom bez okien” nie zrobił furory

CANNES PAP. Kore-spondent PAP donosi z Cannes:

Galowy pokaz polskiego filmu „DOM BEZ OKIEN” w reżyserii Stanisława JEDRYKI odbył się tu przy wyjątkowo słabej publiczności. Opinie krytyków znane będą dopiero w poniedziałek, ponieważ w niedzielę dzienniki we Francji nie wychodzą.

DRUGIM PUNKTEM programu festiwalowego był kolorowy film „PISE ZYCIE” realizowany przez włoskiego reżysera Guadego JACOPIETI. Jest to obraz złożony z niezmiennie interesujących filmów dokumentalnych. Podkreśla się z uznaniem uderzającą celność niektórych reportaży. Takie fragmenty filmu, jak reż. bycia w wiosce polizejskiego szczytu, milicja, tragedia ataku bikini, gdzie radiokomunikacja wciąż jeszcze nie spustoszenie w świecie roślin i zwierząt, są wręcz niezapomniane.

O Wyciągu Pokoju — czytaj na str. 6

ZŁOTY GRIF DLA HUTY

NA ZDJĘCIU Z LEWEJ: dyrektor departamentu planowania MPC Nikodem Szczeciński wręcza zwycięskiej Złotej Huty „Szczęcin” sztandar przedchodni.

NA ZDJĘCIU Z PRAWEJ: dzieci ze szlacheckiej szkoły uczą kwiaty najstarszym pracownikom hut. Otrzymały oni dyplomy i nagrody. Eryk Olbrycht przepracował w hutnictwie 40 lat, Jan Czeładka tyle, a Edward Leduń i Wacław Michałczyk przepracowali w hutnictwie po 35 lat.

TE TRZY uroczystości zbiegły się razem: Święto Hutnika, 15-lecie szczecińskiej huty i zdobycie przez nią po raz wtóry sztandaru przedchodniego w miedzyzakładowym współzawodnictwie. Nic więc dziwnego, że święcone były w sposób naprawdę uroczysty.

CENTRALNA CZĘŚĆ UROCZYSTOŚCI odbyła się w Domu Kultury w obecności przedstawicieli miejscowych władz partyjnych i państwowych oraz zainteresowanych resortów. Serdeczne życzenia dalszych zwycięstw produkcyjnych złożył hutnikom sekretarz KW PZPR — Kazimierz PRUSIŃSKI. Przewodniczący akademii Paweł Fedin odezwał się do uczestników, które wypłynęły na adres hut w okazji jej święta.

W referacie okolicznościowym wygłoszonym przez dyrektora hutę Jana MICHAŁSKIEGO zestawiono kilka wymownych liczb. Świadczą one o niezwykle silnym, dynamicznym rozwoju gospodarczym tego zakładu i poprawie w jego zarządzaniu. Oto one: w 1957 r. huta przyniosła 25 mln zł strat (przy planowanych 13 mln zł). W 1958 r. było już 3 mln zł zysku, w 1959 r. 13 mln zł zysku, w 1960 r. 33,5 mln zł zysku, a w 1961 r. — 57 mln zł zysku. Wykoko wykonalno bieżące plany. Tu nie potrzebny jest chyba komentarz.

Decyzją Rady Państwa, Wieloletnia praca i osiągnięcia w hutnictwie kandydata na członka Państwowej Rady, a Radę Miejską w mieście Self zastąpi sejmowa delegacja.

Postanowiono, że większość komisariatów policji w Algierii i Oranie zostanie obsadzona przez zandermerię i oddziały siły lokalnej. Do służby przyłączonych zostanie 6 tys. nowych policjantów.

SPOTKANIE z przyszłymi OFICERAMI

JAK JUŻ informowaliśmy kilkakrotnie, Wojskowa Komenda Wojewódzka i Wojskowa Komenda Rejonowa przeprowadzają szerokość kandydatów do szkół oficerskich wszystkich broni i oraz do zawodowej szkoły podoficerskiej.

W niedzielę w Klubie Garnizonowym spotkali się przyszli oficerowie naszego garnizonu. Tematem mówienia było „Star” stanął przed nami. W tym spotkaniu, które odbyło się przy kawie i ciastkach, byli warunkami socjalnymi, nauki i pracy jakie spotkała kandydaci w szkołach oficerskich. Szczególnie wiele mówiło się o perspektywach pracy po ukończeniu szkół. Młodzież żywo interesowała się tymi problemami, zadając szereg pytań, na które wyczerpująco odpowiadał oficerowie WKR i WRW.

NA ZDJĘCIU: ppłk Stanisław Węclawski w rozmowie z kandydatami do szkół oficerskich. Z lewej młody oficer naszego garnizonu świeżo upieczony absolwent jednej z oficerskich szkół zawodowych. (wit)

Fot. Wanda Cieślakowa

Narodowa przynależała hutnikom 13 Złoty i Srebrny odznak „Grzyfa Pomorskiego”.

HUTA „SZCZECIN” z okazji swego 15-lecia, decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, jako pierwszy zakład w województwie została odznaczona Złotą Odznaką „Grzyfa Pomorskiego”. (wit)

Nowe decyzje tymczasowej władzy wykonawczej w Algierii

- Wzmocnienie garnizonów
- Czystka w administracji

PARYŻ PAP. Tymczasowe władze wykonawcze w Algierii podjęły szereg decyzji w ramach walki przeciwko OAS. W ogłoszonym komunikacie tymczasowe władze wykonawcze zapowiadają, że garnizon wojskowy w Algierze wzmocniony zostanie oddziałami siły lokalnej w liczbie 15 tys. ludzi. Do Oranu skierowanych zostanie 15 pułków strzelców algierskich.

WŁADZE TYMCZASO

WE postanowili rozwiązać Radę Miejską Oranu, a Radę Miejską w mieście Self zastąpi sejmowa delegacja.

Postanowiono, że większość komisariatów policji w Algierii i Oranie zostanie obsadzona przez zandermerię i oddziały siły lokalnej. Do służby przyłączonych zostanie 6 tys. nowych policjantów.

Komunikat stwierdza, że przeprowadzona zostanie czystka w administracji. Usunięci zostaną urzędnicy, którzy sabotują politykę państwa i paraliżują realizację układow w Evian.

(Dokończenie na str. 2)

Za produkcję braków — 2 lata więzienia

KIELCE PAP. Nie opłaca się produkować braków. Przekonał się o tym Stanisław Borek, pracownik Fabryki Samochodów Ciężarowych w Starachowicach. Za wyprodukowanie kilkunastu sztuk wybrakowanych mechanizmów do kierownicy samochodów „Star” stanął przed sądem w Radomiu. Kierownik został skazany na 2 lata więzienia.

W uzasadnieniu wyroku Borek podkreślił niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego, jakim groziła niedobór produkcja tak ważnych mechanizmów samochodów.

Sąd Najwyższy Izraela zatwierdził WYROK na EICHMANN

JERUZOLIMA PAP. Pięciu członków Sądu Najwyższego Izraela podpisało wyrok wydany w rozprawie apelacyjnej Adolfa Eichmanna, skazanego w pierwszej instancji na śmierć za zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciwko ludzkości. Wyrok zatwierdzały decyzją sądu pierwszej instancji zapadł jednogłośnie. Sąd Najwyższy Izraela odrzucił wszystkie wnioski obrony w sprawie przesłuchania nowych świadków i rozpatrzenia nowych dokumentów.

13-letnia żona

PARYŻ. Za specjalnym zezwoleniem prezydenta Francji de Gaulle'a, mer miasta Limoges w zachodniej Francji, udzielił ślubu niezwykłej parze: młoda małżonka Marie-Chantal La va ukończyła zaledwie 13 lat i chodził jeszcze do szkoły. Jest to swojego rodzaju rekord Francji. Marie-Chantal poślubiła starszego o 5 lat Guy-Huberta Reix.

CHIRURGIA NA POGRANICZU FANTASTYKI

- Dwa serca drżą...
- Psy o dwóch głowach
- Odcięte kończyny przyrastają

MEDYCYNIE w różnych krajach coraz częściej zaskakiwały świat udanymi operacjami dokonywanymi na sercu, mózgu, naczyniach krwionośnych. Pojawiały się wtedy nowe metody i sposoby chirurgiczne.

Z ZAPASOWYM SERCEM

CHODZIŁYCH rozdział przeszczepienia serca stanowi problem przeszczepienia narządów i tkanek (kończyny, serca, płuc, nerek, nadnerczy itd.). Lekarzy radzieckich N. Sinicyn i W. Demichow opracowali na psach oryginalną metodę przeszczepienia drugiego dodatkowego serca. Najdłuższy okres życia takiego zwierzęcia o dwóch sercach dochodził do 32 dni.

W tym czasie badano czynność obu serc oraz reakcje całego organizmu. Przyczyna śmierci zwierzęcia po kilku dniach była najczęstszą przyczyną śmierci. W późniejszych fazach, w których zwierzęta i zmiany zachodzące w przeszczepionym sercu, co należało chyba tłumaczyć złożonymi reakcjami obronnymi organizmu, stawiającymi opór wprowadzeniu obcej tkanki.

Pocztówka z Syrenką

Gest Julietty

SIEDZIAŁEM wczoraj ja ko jeden z trzech tysięcy widzów w naszej pięknej Halli Kongresowej a na przeciwko nas, na obryzmie estrady stało miedziannowosie bóstwo o fascynującej twarzy odziane w czarną połowitę i obcisła suknie bez żadnej ozdoby, bez żadnego swia cidełka czy kwiatka.

Mała Francuzka o scenicznym nazwisku Juliette Greco, śpiewała nam trudne, francuskie piosenki o miłości i chłopcach. Mówiła, że wielkość słuchaczy nie znała jej i francuskiego wzięcia cy słuchali tych piosenek z otwartymi jak to się mówi, buziemi.

GDY piękna Juliette śpiewała, wkoło jej głowy kręciły się w skomplikowanych i przedziwnych z głosem zharmonizowanych ruchach — gołębie nie płaki, motyle nie motyle. Każde, nieznoszące dla nas słowa ilustrowane by takim, bardzo zrozumiętym iolem rak artystki. Bo po bliższym przyjrzeniu się owe motyle o kształcie się rekami Julietty, która jak żadna inna gwiazda estrady opiewana ja gest i zapiegiła ko bez reszty do swojej trudnej sztuki pieśniarskiej.

TO był naprawdę piękny spektakl. Tym wszystkim, którzy zobacz Francuzkę u siebie donosze o tym dlatego, aby słuchać Grecę zwracać uwagę na jej recę, a tym którzy jej nie zobacz dedykule te pocztówki, aby słuchać głosu Grecę z głosiłkowymi radiowymi czy longplaya przy mykali czy i widzieli te motyle fruwać wokoło „Czarnej Syreny” (to określenie Kridyńskiego). Bo bez nich, nigdy nie bda znać pełnej wartości sztuki małej Francuzki.

R. SZCZĘSNY

Niemniej ciekawe pod względem teorii są rów nież doświadczenia polegające na przeszczepianiu zwierzęciu dodatkowej drugiej głowy. Druga głowa może samodzielnie istnieć i działać pod warunkiem dostatecznego odżywiania jej poprzez naczynia znajdujące się w szyi. Przyszła głowa wywala się tak jak gdyby nie była odłączona od własnego tułowia: reagowała na bodźce dźwiękowe, bólowe i pokarmowe. Pomimo różnego wieku i różnej rasy psów, w miejscu połączenia tkanek obu zwierząt, skóra zarastała się, tworząc normalną bliznę.

PIES Z KULAWĄ NOGĄ

CIĘKAWY są także doświadczenia przepro-

wadzone przez N. Pietrowa, P. Mazajewa i A. Lapczyńskiego w dziedzinie autotransplantacji kończyn zwierząt. Kończyny po obcięciu wyłączone były z krwionobiegu na okres do 6 godzin. Mechaniczne złączenie naczyń w większości wypadków przywracało krążenie krwi. Po upływie 3—4 miesięcy następowało u zwierząt prawie całkowite przywrócenie funkcji przyszytej kończyny; psy swobodnie biegały i skakały.

Jednak przeszczepiając kończyny jednego psa drugiemu, trwałego przyłączenia nie uzyskano. Najdłuższy okres życia trwał 19 dni.

POZYCZ PAN SKÓRĘ

BARDZIEJ obliczając, że wyniki otrzymywane przy operacjach plastycznych, polegających na przeszczepianiu skóry, tkanek łączących, kości, na-

czy, przewodu pokarmowego. Z powodzeniem przeszczepia się również w wypadkach różnych schorzeń oka, wstawia się nowe odcinki przewodu pokarmowego, odwarza pecherz moczowy, dokonuje się plastycznych operacji żołądka, wykorzystując tkanki jelita.

Nie udało się jednak dotychczas osiągnąć trwałego przyłączenia u człowieka całych narządów; nerek, czy kończyn pobranych od innych, zmarłych ludzi. Leczą idea la opowiadanie umysł — skanermentator i chirurgów. Szukają oni sposobów przywrócenia niezgodności biologicznej tkanek.

O MOŻLIWOŚCI przeszczepiania prostych tkanek przekonał się już uczeń na całym świecie. W Związku Radzieckim i wielu innych krajach stworzone zostały tzw. „banki konserwowanych tkanek”. Odbiera się w nich preparowane i konserwowanie trupów tkanek — rogówek, skóry, kości, chrząstek, naczyń krwionośnych.

Problem przeszczepiania narządów jest dziś naczelnym problemem chirurgii.

DR WŁODZ KOWANOW

CZAPKA — A PAPKA

W DAWNEJ Polsce o mo dę więcej dbali wytwórcy. Polacy, antelki „biologię”, którym za osobę wystawiano musiałby rozmaie chusteczki na głowę. Kapelusze dawni Polacy nie nosili, bo „gdy pierwośna Lechia była lems i cieniśta, nie było potrzeby zastaniania twarzy przed słońcem”. Nosili natomiast rozmaite czapki (wyraz ten, według Karłowicza, pochodzi ze średnio-wieko-ino-łacińskiego cappa), które od czasów najdawniejszych bywały futrzaną, u uboższych z domowych baranów, u możniejszych: lise, ryś, niedźwiedzie lub bobrowe. W wytwor-niejszym ubiorze „czapki materii był koniusz, tak musiał być i wierzch jak i”. Bywały wedle mody czapki: okagłe, podługie, niskie, wysokie, czworokątne się itp., a były też i róż-nie w sposobie noszenia: wdziewano czapki na boki, nasuwano mocniej na głowę, wierzcho na tył spuszczano albo naprzed. Z dzie-kiem czapki należała część wyprzedzania, stąd powstały przysłówki: „Czapka a papka” lub „Czapka, chlebiec a sola ludzie ludzi niewo-ła”. Ugrzechniony Polak mając pocałować rękę damy kładł na swej dloni czap-kę, na której dopiero po-żona rączka odbierała jego pocałowanie.

(wlt)

DO STOCZNI Szeze- „Dobrze się uczyć” — cińskiej przyszedł wprost z wojska: w wojskowym mundurze i rogatywce. W 1947 roku obudowywał ruszowa-niami „Olive”, póź-niej organizował pierw-szą stoczniową warsztat stolarski, remon-tował pierwsze statki.

W stoczniowej szkole przyzakładowej zdobył świadectwo ukończenia 7 klasy. Potem był słuchaczem Wojewódzkiej Szkoły Partyjnej. Przez pewien czas pełnił funk-cję sekretarza Komitetu Gminnego PZPR, a potem instruktora Wydziału Politycznego POM w Chojnie. W 1956 roku powrócił do stoczni i swego zawo-du. Jest sekretarzem Oddziałowej Organizacji Partyjnej i członkiem Plenum Komitetu Zakładowego.

Błażej Jaworski jest ojcem czworga dzieci.

R. SZCZĘSNY

KARLA CHADIMOVA

Z okazji premiery

„Nocnego gościa”

FILMOWCY znad Weławy w Szczecinie

NA UROCZYSTĄ premierę „NOCNEGO GOŚCIA”, bardzo interesującego, pod względem artystycznym, dramatu psychologicznego produkcji CSRS — przy-bła do Polski delegacja filmowców cze-chosłowackich: Ludvik ASKENAZY — wybitny pisarz, twórca scenariusza filmu „Ladislav FIKAR — czeski poeta i dramaturg, kierownik jednego z zespołów filmowych oraz KARLA CHADIMOVA, młoda utalentowana aktorka, znana z filmów „Taka miłość” i „Romeo, Julia i ciemność”.

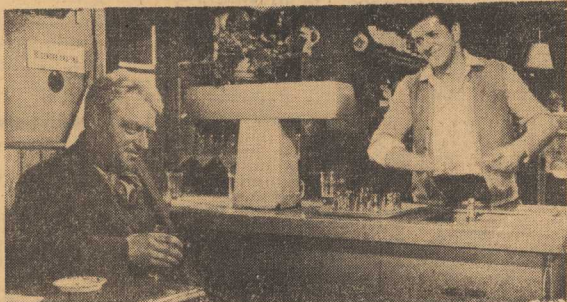
— Jesteśmy bardzo zadowoleni z przy-jazdu do Polski — mówi nam Ludvik Askenazy. Podczas krótkiego pobytu w naszym kraju, pragniemy zapoznać się z najnowszymi polskimi filmami. Podob-no nie zrealizowaliście kilka ciekawych pozycji. Ostatnio, w Pradze odbyła się premie-ra „Matki Joanny od Aniołów” — film Kawalerowicza został niezwykle serdecznie przyjęty przez naszą publiczność. Cie szymy się, że poza Warszawą odwiedzi-liśmy również Łódź i Szczecin, gdzie spotkaliśmy się z miłośnikami X Muzy.

— Jak Pan ocenia aktualną sytuację filmu czechosłowackiego? — pytamy p. Ladislava Fikara.

— Produkcujemy już dość dużą ilość filmów — ok. 40 rocznie. Jednak nie jest-estymy zadowoleni ich poziomem arty-stycznym. Przyczyna? Posiadamy niez-licznych reżyserów, ale cierpiemy — podob-no jak wasza kinematografia — na brak dobrych scenariuszy. Po ubiegłorocznych niepowodzeniach na międzynarodowych festiwalach zdecydowaliśmy się dokonąć poważnego eksperymentu. Twórcze zes-poly filmowe otrzymały większą samo-dzielność; zlikwidowaliśmy Komisję Sce-nariuszową, której działalność wywoły-wała często wiele dyskusji i krytycznych uwag. Obecnie zespoły filmowe — przy współudziale pisarzy, dramaturgów i krytyków — zatwierdzają scenariusze i kierują je do produkcji.

— Jakie tematy biorą najczęściej „na warsztat” wasi filmowcy?

— Współczesne. Spośród 38 filmów w ubiegłym roku, tylko 5 pozycji poświęco-nych było ostatniej wojnie. Ostatnio zrea-lizowaliśmy przy koprodukcji z Indone-zją fabularny dokument „Akcja Borneo”, poświęcony walce narodo-wo-wyzwoleńczej Indonezyjczyków przeciw-ko kolonialistom holenderskim. W naj-bliższym czasie rozpoczniemy również realizację filmu o Kubie pt. „Dla kogo tańczy Hawana”. (le)

Fotos z filmu „Nocny gość”.

DRÓGA DO CZOŁOWKI

Pod powyższym tytułem ukazał się w „POLITYCE” artykuł A. PASZYŃSKIEGO i B. ZAJNA, kolejny z cyklu tematycznie poświęconego sprawom nauki i techniki, w szczególności odpowiadając na pytanie: gdzie jesteśmy w światowej walce o nową technikę i jaki dystans dzieli nas od światowej czołówki? Uwagi autorów są dość pesymistyczne a nawet alarmujące, dadasz się ujęt w następującej anegdocie, która jest niestety prawdziwa:

„Kilka lat temu stanęliśmy do międzynarodowego przetargu na modernizację linii kolejowej, bo-choje w Turcji. Zgłosili się także Amerykanie. Oświadczyli oni, że nie są w stanie konkurować z naszymi parowozami, które reprezentują szczytowy poziom myśli konstrukcyjnej w tej dziedzinie. Tyle, że przyjechali z lokomotywami spalinowymi czy elektrycznymi...”

Autorki stwierdzają, że zaoc-fanie naszej techniki przemysło-wej, a przede wszystkim brak silnego zaplecza naukowego — ba-dawczego. Przeważają u nas sprawy bezpośredniej produkcji. W państwach nowoczesnych stosu-nek inżynierów „produkcyjnych” do tych, którzy pracują w dzia-łach badawczych przedstawia się jak 1:1. U nas stosunek ten ma się jak 8:2 — na korzyść pro-dukcji. Daje to może niekie efekty w realizacji planów — budni jednak musi niepokój na przy-szłość, jeżeli nie mamy pozostać w tyle w dziedzinie nowoczesnej techniki.

O „ANKIETOMANI”

ADAM SCHAFF słusznie spo-dziwał się, że jego artykuł o „ankietomani”, w którym wystę-pował przeciw nadużywaniu tego sposobu zbierania informacji, sta-nie się prawdziwym kiem w mroźniku. W ostatnim numerze „POLITYKI” znajdujemy dwa uścisłe głosy opozycji: ZBI-GNIEWA, BIENKOWSKIEGO i STANISŁAWA OSSOWSKIEGO. Obaj socjologowie ostro atakują Schaffa, twierdząc — i chyba nie bez słusznego — że informacja o rozmaitych reakcjach, poglądach i potrzebach społeczeństwa jest jak najbardziej potrzebna. Chodzi więc tylko o to, by była rzetelna i opracowana naukowo.

Odnosimy tu również cieka-wo rozmowę z socjologiem ZY-GMUNTEM SKORZYŃSKIM, wy-drukowaną w „NOWEJ KULTU-RZE” p.t. „W POSZUKIWANIU WOLNEGO CZASU”. Chodzi o problem niebagatelny, zastanawia-ją się nad nim socjologowie ca-łego świata w związku z rosną-cymi perspektywami osiągnięcia przez coraz większe grupy spo-leczne dużej ilości czasu wolnego od pracy zawodowej.

Jak czas ten właściwie wyko-zystać pomysłnie zarówno dla rozwoju ludzkiej osobowości, jak dla życia społecznego? Oto pyta-nie, na które trzeba odpowiedzieć poważnie, mimo że niedawno w audycie „szczęśliwej” roztołni radiowej słyszałem jakiś głos jakiegoś opoznista. „Juz v się o to nie martwiecie, sami sobie z naszym czasem poradzicie”. A jak sobie „radzi-my”? — mówi cytry o rosnącym alkoholizmie, o chuligańskich wy-brakach i bojemymym niszcze-niu parków itp.

W tymże numerze „NOWEJ KULTURY” — dokonanie sen-sacyjnego dokumentu: stenogramu rozmowy Hitlera z dowódcami niemieckimi w przededniu klęski stalingradzkiej.

STAN ALARMOWY TRWA!

„TYGODNIK DEMOKRA-TYCZNY” piórem J. WEYRO-CHA w artykule p.t. „STAN ALARMOWY TRWA!” podaje spo-ro niepokojących danych na te-mat wojennego bilansu. „Ch dwóch lat w dziedzinie budownictwa szkolnego. Stan jest istot-nie alarmowy — bo przecież od realizacji planu budownictwa za-leży przeprowadzenie naszej wiel-kiej reformy szkolnej.

Brak miejsc w przedszkolach

A może prywatne KOMPLETY pod patronatem organizacji społecznych?

WRAZ z postępującym zatrudnieniem kobiet, zapotrzebowanie na miejsca w przedszkolach jest coraz większe. Tymczasem ilość tych placówek prawie się nie zmienia. Uczęszcza do nich obecnie około 7 tysięcy dzieci.

Podczas ubiegłorocznej rekrutacji zabrakło w szczecińskich przedszkolach miejsc dla około 2 tys. dzieci. W okresie tegorocznego na boru należy się spodziewać, że ilość zgłoszeń przewyższy niewspółmiernie chłonność tych placówek. Problem jak najbardziej trafnej selekcji znów się zaostri. Sporo podań trzeba będzie załatwić odmownie. A przecież dotyczy również dzieci, których rodzice pracują i które muszą mieć zapewnioną odpowiednią opiekę.

W tej właśnie dziedzinie roztacza się przed nami pole do popisu dla organizacji społecznych. Inicjatywa prowadząca do doradczego zgłoszenia sytuacji jest nadal pilnie poszukiwana.

Przed wszystkim należy skłonić niektóre zakłady pracy do oddziałenia przedszkoli miejskich przez utworzenie w nich czy też międzyzakładowego tego rodzaju placówek. Do zorganizowania przedszkola powinna się wreszcie zabrać spółdzielczość szczecińska, nie posiadająca dotąd w ogóle własnej placówki opieki nad dziećmi wliczonej reszty pracowników.

Godna rozpatrzenia wydaje się poza tym możliwość zorganizowania prywatnych kompletów przedszkolnych. W różnych rejonach miasta nie brakuje i opiekunki sprawujące w swych mieszkaniach na określonej opłatę dozor nad grupą dzieci. Jest konieczne, by tego rodzaju

usługi zostały rozszerzone i odpowiednio usystematyzowane, ale — pod patronatem i nadzorem państwowym, tj. Ligi Kobiet, TPD czy komitetów lokalnych.

W Szczecinie małe dzieci są zapewne wiele chętnych np. emerytowanych nauczycielek, kobiet nie mających możliwości podjęcia pracy zarobkowej poza domem itp., które za ustalonym wynagrodzeniem zajęłyby się opieką nad prywatnym kompletem przedszkolnym.

Usługi takie byłyby dla średnio i dobrze zarabiających rodzin o wiele korzystniejsze niż np. ciągłe starania o gosposię (Tym bardziej, że odpowiedni patronat gwarantowałby właściwą opiekę nad dziećmi. Na to, że za grana warta jest przyswojenie świeckiej wstążki, a choćby przykład Warszawy, gdzie sprawa tworzenia prywatnych przedszkolnych kompletów dziecięcych jest w stadium kompletnej organizacji. (dm)

KONKURS RECYTATORSKI POEZJI I PROZY

MIŁOSNIKOWI Literatury rosyjskiej i radzieckiej niewątpliwie zainteresowani konkurs ogłoszony przez TPRP i Okręgowy Ośrodek Metodyczny w Szczecinie. W wojewódzki konkurs recytatorski poezji i prozy rosyjskiej w języku rosyjskim. Do udziału w konkursie zgłaszać się może młodzież szkół podstawowych i średnich oraz absolwenci kursów języka rosyjskiego.

Zgłoszenia przyjmuje Zarząd Wojewódzki TPRP w Szczecinie przy al. Wolności 65, do 30 maja br. (hs)

Nowa placówka handlowa w Stargardzie

OTWARTY ostatnio w Stargardzie Spółdzielczy Dom Handlowy PSS od „pierwszego wejrzenia” znalazł drogę do serc i kieszeni klientów. Ekspedient nie próżnowali. Mimo, że pierwszego dnia SDH był czynny dopiero od południa, do kas „wpadło” czterech milionów złotych utargu.

Gwoli zadowolenia klientów w SDH zastosowano pełną asortymentową ofertę. Stolska urzędnicza są z dużym poczuciem smaku, a wybór towarów jest ogromny. Sądymy, że szczecińscy handlowcy mieliby się czego nauczyć. Nie darmo PSS w Stargardzie zajęła w ubiegłym roku we współzawodnictwie I miejsce w województwie i III w skali krajowej.

W dniu otwarcia dyrektora WPTO na piśmie zobowiązała się do patronatu nad SDH. Podobną ochotę wyraziły dyrekcje innych hurtowni. Pozwala to rokować, że zapotrzebowanie na towary będzie zawsze dobrze jak pierwszego dnia.

Nawiasem warto dodać, że PSS uruchomił w Stargardzie w roku bieżącym 10 sklepów samoobsługowych. I zostanie przekształconych z punktów

sprzedaży tradycyjnej, a 4 będą zupełnie nowe. Między innymi powstała branża, jakich dotąd brakowało miastu, np. „1001 drog” „bielizna”, sklep papierniczy z wyrobami z tworzyw sztucznych i inne.

UWAGA UCZESTNICZY NOWOCZESNE ANKIETY „KURIERA”!

W ZWIĄZKU z tym, iż uczestnik nowoczesnej ankiety „Kuriera”, podpisując się pseudonimem „Mikolaj” — mimo kilkakrotnych wezwań — nie zgłosił się po wylosowaną nagrodę, przeprowadzono w redakcji dodatkowe losowanie.

W wyniku tego losowania zagarak przypadł uczestnikowi ankiety o pseudonimie „GAŁAZKA”. Po odbiorze nagrody może się zgłosić w redakcji „Kuriera” 8, III piętro, pokój 45 w godzinach od 10 do 15. Przy odbiorze należy podać drugi człon pseudonimu.

Części zamienne - „gordyjski węzeł” komunikacji autobusowej

CO PEWIEŃ czas napływają do redakcji „Kuriera” listy Czytelników, skarżących się na nieregularność kursów autobusowych MPK. Czytelnicy żalą się, że na danej trasie jakiegos dnia kursował tylko jeden autobus zamiast dwóch, lub że na innej linii autobus opuścił jeden czy więcej kursów, co spowodowało spóźnienie się pasażerów do pracy.

Zapewne w większości przypadków żale te są słuszne i uzasadnione. Spójrzmy jednak na tę sprawę od strony MPK. Na ono 51 autobusów, których 41 kursuje w okresie największego nasilenia ruchu. Zdarza się jednak coraz częściej, że więcej niż zwykłe autobusy nie może wypchnąć z garażu, gdyż zechcą się jakis trzy albo więcej części zamiennych brak. Wprawdzie niektóre z nich wstawia MPK wykonują w własnym zakresie, jednakże innych wyprodukować nie może. Mimo wielokrotnych interwencji u władz centralnych, dostawa części zamiennych nadal szwankuje. Sprawa ta stanowi „gordyjski węzeł” dla dykcji MPK. Krytyczna sytuacja mogłaby zagościć w pewnym stopniu dostawa nowych po-

WRAPIE miesiąc temu to mieszkaniu naszego Czytelnika zamilkł telefon nr 420-78. Zawiadomiono o tym „Historycznym” wydarzeniu 40, ale niewiele to pomogło, bowiem u godziny 10 wycisła montera telefon znów zamilkł. Po kilkakrotnych interwencjach, dzwonek zadzwonił ponownie, ale chochlik telefoniczny spłatal nie dał pejsa, zamieniając numer telefonu 81-46 i 420-78. Trudno się teraz zorientować kto do kogo dzwonił.

Wprawdzie najłatwiej znaleźć winę na złośliwym chochlikowskim duszku, ale na poczekanie pewno nie powinni one buszować. (Jaw)

SPOSÓB NA KONSUMENTA

KIEROWNICY niektórych lokalnych żywienia zbiorowego (stolówek, bary, maceiny itp.) upadli na przemysłowy sposób wyplaszania gości, przybuntujących kilkanaście minut przed zamknięciem lokalu. Kiedy konsumenci stają przy stoliku i zaczyna jeść, zjawia się sprzątaczką i zamiatą podłogę. Przy zamiataniu jół zawsze, unosi się pył, co oczywiście nie zaostrza apetytu. Zresztą i zamiatanie w czasie, gdy inni jedzą jest sprzeczne z higieną i dobrymi obyczajami. Niesłusznie u barze „Witamin” i niektórych innych stolówkach i lokalach, sprzątaczką wkrocza na salę 10 a nawet 15 minut przed zamknięciem i rozpoczyna „urzędowanie”.

KOMUNIKAT

Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie

WYDZIAŁ Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie

Zgodnie z par. 5 pkt. 4, rozdz. 2 Rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 27.VII.1981 r. w sprawie planowanego nadzoru budowlanego nad budową, rozbiórka i utrzymaniem obiektów budownictwa powozowego (Dz. U. Nr. 35, poz. 197 z dn. 12.VIII.1981 r.), wazeli remonty ogrodzeń oraz ewentualnych obiektów budowlanych od strony ulicy przed przystąpieniem do robót, wyznaczyć zebrania do Prezydium MRN, Wydz. Budownictwa, Urbanistyki i Architektury celem uzgodnienia kolorystyki oraz zakresu robót.

W dalszym ciągu przypomina się, iż zgodnie z art. 18 pkt. 2 Ustawy z dnia 31.I.1961 r. — o ochronie budowlanej — osoby winne niestosowania się do zarządzeń organów Państwowego Nadzoru Budowlanego podlegają karze aresztu do 3 miesięcy, lub karze grzywny od 400 do 1000 zł albo obu tym karom łącznie.

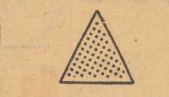
GŁÓWNY ARCHITECT MIASTA SZCZECINA

GŁÓWNY ARCHITECT MIASTA SZCZECINA

Pokrocie

„KLUB MPK” „Ruch” w Szczecinie i Towarzystwo Rozwoju Ziemi Zachodniej zapraszają na odczyt dra Piotra Kunczewskiego, pracownika Uniwersytetu Warszawskiego pt. „Miłość, czy niek, szerokość nowoczesnej poezji” dnia 15 maja br. o godz. 13.

DZISIAJ o godz. 11.30 w sali Klubu Naukowego mgr J. Masłankowski wygłosi referat pt. „Szczecińska koncepcja nowych form organizacji produkcji rolnej”.

Jeśli żona „zakotwiczyła” przy stoisku z butami, jedynym ratunkiem był mąż z hojną kieszonką (tę od „zaskórniaków”).

5-lecie drużyny ZHP przy Szkole Odzieżowej

86 DRUŻYNA harcerska przy Zasadniczej Szkole Odzieżowej w Szczecinie obchodziła wczoraj swoje 5-lecie. Dziewczęta z drużyny „Spulek”, bo pod taką nazwą znane są wśród harcerskiej braci, tworzą zgrany chór, który występuje od 5 lat na różnych harcerskich i nieharcerskich uroczystościach. Święto drużyny było jednocześnie jubileuszem nauczytela tej szkoły, Bolesława Wierszadka, który w dniu 5-lecia przyjął i prowadzi do dziś dnia.

Jasność dnia MPK, nie hodożny na szybko przydłaj nowych autobusów — wobec ogromu potrzeb w skali krajowej nie razie nie są zbyt optymistyczne.

Pisząc o tym, by wyjaśnić naszym Czytelnikom, zalecamy się na nieregularne kursy autobusowe MPK, że czestokrotnie przyczyna tego są obiektywne trudności, z którymi od dłuższego czasu zmaga się warsztat MPK.

— Wątpię — odparł Glenn. — Z bronią czy bez broni, nie zachowywałbym zimnej krwi jak pan. Straciłem głowę. Można powiedzieć, że się przestraszyłem... — Niemożliwe! — rzekł książę. — Ach, nie, niemożliwe, kochany kapitanie. — To była jeszcze jedna tego wielka chwila i chyba trzymam go trochę odurzony, bo nie popieliby w niespełna dziesięć minut później poważnego a niebezpiecznego błędu.

A może był trochę wyprowadzony z równowagi, bo Tracey nie przyłączyła się do ogólnej

wrzący wokół jego uczynku, choć mógł się czuć bardziej pooblebiony, że potraktowała jego interwencję w niebezpiecznej chwili za rzecz naturalną. Zostawiła mężczyznę i zbliżyła się do koni. Długa kawkadła właśnie się kończyła igrzyskami wolnym kusem zadowolonymi z siebie kłaczami ze źrebkami u boku.

Główna część stada znikła już z pola widzenia, dudniący loskot kopyt ustal, a klacze-matrunderzy zatrzymały się i zaczęły skubać skapą, szerokołistną trawę. Tracey, oczarowana do najwyższego stopnia, nie mogła się powstrzymać, żeby nie podeszła bliżej nich. Była bez tchu nie od przed chwilą przeżytego wstrząsu, ale z zachwyty.

— Prawda, jakie to było wspaniałe, Glenn? — Co za przeżycie! Nie wyzrekabym się go za nic! — zawołała. Przypadł jej do serca ciemny żreback z lisiu rudą grzywą opadającą na swawolne oczy. Tracał zuchwale matką, by mu dała ssać, a kobyła raz po raz karcila go lekkim kopnięciem. Tracey zaśmieiała się, pogwizdywała i przemawiała do długonoznego stworzenia. Ostrożnie zbliżała się do niego.

Zupełnie tym pochłonięta wyglądała jak ciałkiem inna kobieta, czuła i niewinna, a Glenn przypatrywał jej się z takim samym niewiślawym zachwytem, z jakim ona patrzyła na żrebka.

Na chwilę tylko dwoje dumnych, surowych ludzi odeszło wszystkim, kto miał ochotę, jakże dotychczas nie tknięte głębie tkliwości, czułości, miłości zawierając sobie, oczekując tylko na powołanie do życia.

Thumbs szybko się odwrócił zaniepokojony, czy również i Barany nie spostrzegł ich twarzy pobawionych masek. Na szczęście jednak książę zajęty był bronią, oddając wyładowany karabin Dave'owi, swemu ochotniczemu nosicielowi broni i zakładając na ramie Mannlichera.

(Ciąg dalszy nastąpi)

(37)

WYDAWCA: Szczeciński Wydawnictwo Prasowe RSW „PRASA” w Szczecinie. **REDAKCJA i ADMINISTRACJA:** Szczecin, pl. Hołdu Pruskiego 8; redaguje K. Kiełgum. **TELEFONY:** centrala 420-31, sekretariat red. naczelnego 420-41; zastępca redaktora naczelnego 420-21; sekretarz redakcji 420-21 (wewn. 31); sekretariat techniczny 420-32; działy miejskie 420-33; działy morskie 420-34; działy łączności z czytelnikami 420-21; działy sportowy (427-77); Biuro Ogłoszeń 344-44; redakcja poranna (p. g. 8) 378-81; działy kopary 420-14. **PRENUMERATA:** samowolnie na prenumeratę indywidualną przyjmuje Przedsiębiorstwo Upowszechnienia Prasy i Książki „RUCH” w Szczecinie — konto PKO Nr. X 131-7016 oraz wszystkie Urzędy Pocztowe i Listonosze. **Szczecińskie Zakłady Graficzne** S-1

KURIER SPORTOWY

Kto ma rację?

Dwa zdania w jednym zespole

Pierwszy etap na ziemi polskiej o mało co nie zakończył się groźną dla naszej drużyny sytuacją. Nasi kolarze zapomnieli chyba, że mieli do pokonania 180 km. Wyekspluowali swe siły w pierwszej fazie etapu.

Prowadzili, uciekali, likwidowali ucieczki. Gdy przyszły, jednak o-

statnie kilometry zabrakło już sił. Całe szczęście, że Niemcy, którzy są najgroźniejszymi konkurentami dla naszej reprezentacji, w zajęciu 2 miejsca rozpoczęli ucieczkę i zarazem pogo-

widowaniami szybkich i zaskakujących wypadków do przodu kolarzy NRD. Innego zdania jest natomiast Fornalczyk, który kapitan polskich kolarzy twierdzi, iż celowo nie reagowali na pogoń Ampera za Belgiem de Bracke. Niemiec odskończył na ulicach miasteczka. Trudno było w tej sytuacji uważać za ucieczkę. Myśliszmy, mówi Fornalczyk, że z tego go nie nie wyjdzie.

Klasyfikacja indywidualna po 10 etapach:

1. Sajdhużin	44:30.37
2. Melichow	44:30.37
3. Gieda	44:30.37
4. de Brucker	44:30.37
5. Nijdam	44:30.37
6. Zielinski	44:30.37
7. Moiceanu	44:30.37
8. Ampler	44:30.37
9. Wiedemann	44:30.37
10. Kapitow	44:30.37

Klasyfikacja drużynowa po 10 etapach:

1. ZSRR	134:06.41
2. Polska	134:06.41
3. NRD	134:06.41
4. Belgia	134:06.41
5. Węgry	134:06.41
6. Rumunia	134:06.41
7. Holandia	134:06.41
8. Francja	134:06.41
9. CSRS	134:06.41
10. Bułgaria	134:06.41

KOLARSTWO

DRUGA ELIMINACJA o mistrzostwo Szczecina w kolarstwie szosowym była próbą już znacznie trudniejszą. Kolarze mieli do pokonania dystans na tyle długi, że wyszli by wsiadając sprawdzianem przygotowania do sezonu. Zawodnicy liczeni II startowali na 130 km. Zwy- ciej Haluszczyński był na finiszu pokonał Mikolajczyka trzeci był Mikolajczyk (wzrosty Czarni). W eliminacjach mistrzostw został Mikolajczyk. W liczeniu III na dystansie 100 km triumfował Kossewski. Ognia przed Aleksandrowiczem z Piotera. Po dwóch eliminacjach prowadzi Pieter przed Kossewskim.

W liczeniu IV na dystansie 130 km wygrał Oleśiak z oni przed Trześniem skim. Z LZS. Mistrzem w tej kategorii został Rolikiewicz z LZS Łobez.

Wszystkie kolarze wykaza- li wczoraj poważne braki kondycyjne. (st)

NA ZDJĘCIU: para- stów dla słuchaczy Polskiego Radia — krótki wywiad z Zielinskim i Giedą.

CAF — fot. Olsewski

NA TYM ETAPIE z kół- rami wywalizali tyle na- rzeń przypominały się na- jgorzej chwile z XV-tletniej historii Wyścigu Pokoju. Po skwarach i parnym od- cinku do Praż, po chłod- tym dniu etapów do Got- twardowa, po chmurnej po- godzie do Ostawy, pierw- szym w Polsce etapem po- gody uczestników Wielkie- go Wyścigu potężna ulewa z zimnem. To zimno, to lu- zawodnikom ochotę do- śmięwania akcji i walki. SPODZIEWAŁYŚMY SIĘ, że Polacy dogonią przez widów zdaną w su- rmy bolowe i przystąpią do akcji. Polacy jak sami stwierdzili dali się zasko- czyć. Pozwolił uciec trój- cę zawodników, nie zwa- jając, że w grupie uciekin- ierów znajduje się Niemiec Ampler. Wprawdzie inio- wana przez Polaków pogo- nielowa przewagę trój- ki, a więc i Ampera do 40 sekund, ale fakt jest fak- tem. Gdyby tak gonili po- niel indywidualne zwycięz- two w wyścigu, niezmordowany Sajdhużin, Ampler i Belg de Bracke, wypracowali- by grupę i sami wzięli, stanowiący na star- cie w Opolu do trudnego

Po dramatycznej walce Pogon przegrała w piątym secie

NIE MOGLI narzekać na brak emocji kilicę, którzy wybrali się wczoraj do ha- li sportowej, aby oglądać

ostatnie spotkanie o mi- strzostwo i ligi sławków. Mecze Legii z Pogonią był świetnym akordem tego- rocznych rozgrywek. Mi- no, że wynik nie zmienił sytuacji w tabeli, obydwie drużyny wniosły do gry maksimum ambicji i umie- jetności. O zwycięstwie za- decydował ostatni set, w którym legioniści wykaza- li lepsze opanowanie ner- wowe i większą rutynę.

Był jednak moment w drugim secie, kiedy Pogon prowadziła 12:4, za por- towcy odprawiła mistrza Polski z trzema przegrana- mi setami. Jednak coś się popsuło w zespole i wojsko wkroczyło. Wczoraj też Gieda. Ostatecznie to ciekawe spotkanie zakończyło się zwycięstwem Legii 3:2 (12:15, 15:12, 12:15, 15:11, 15:10).

W drugim meczu War- szawianka pokonała Słon- 3:2.

DO BOJU CHŁOPCY, DO BOJU!

dziesiątego etapu z wyni- kiem remisowym.

KIEROWNICTWO polskie go zespołu, trener Nowo- czek, wreszcie sam zawi- dził, że walczyli w ich sy- tuacji, że stał ich w sta- ku! A właściwie, dlaczego atakują tak nieskutecz- nie? Medvedevemu, gdyż jego zespół nie konkuruje w walce o drużynowe zwycięstwo. Iarwo jest uciele- Rackowi, który nie jest groźnym przeciwnikiem w klasyfikacji indywidualnej — Gieda, Zielinski czy Fornalczyk pilnują wszy- stkiego. Pierwsi leci nie po- woznie w klasyfikacji in- dywidualnej, cała zdra- ka jest nadal przetrzeć kan- dydatem na zwycięstwo

drużynowe. Siedzą więc Po- lacy na kółkach, nie mają- kadej porażenie, najmo- ciejszy przeciwnicy.

TYM WIĘCEJ nie wolno naszym zawodnikom po- zwolić sobie na takie roz- granie etapu jak wczoraj, nie wolno im spuszczać z oczu, że walczyli w ich sy- tuacji, że stał ich w sta- ku! A właściwie, dlaczego atakują tak nieskutecz- nie? Medvedevemu, gdyż jego zespół nie konkuruje w walce o drużynowe zwycięstwo. Iarwo jest uciele- Rackowi, który nie jest groźnym przeciwnikiem w klasyfikacji indywidualnej — Gieda, Zielinski czy Fornalczyk pilnują wszy- stkiego. Pierwsi leci nie po- woznie w klasyfikacji in- dywidualnej, cała zdra- ka jest nadal przetrzeć kan- dydatem na zwycięstwo

Musimy więc trzymać mocno kciuki i życzyć po- wodzenia naszym zawi- dnikom w najbliższym eta- pie. Ten bowiem może roz- strzygnąć losy tego nie- zwykłego trudnego wyścigu. CHYBA WSZYSTYCH nasza hawajka się nad tym cze- ka. Zdrada Zielinski ma- szanie na utrzymanie lub poprawienie lokat indy-

VIII etap Brno — Gottwaldowo NA ZDJĘCIU: Gieda (Polska), który zajął IV miejsce na tym etapie. Gratulacje zwycięstwa Sajdhużinowi (ZSRR). CAF — fot. Olsewski

Na sztormowy Bałtyk natrafili w Gdyni portowcy

GDYBY MECZ Bałtyk — Pogon rozgrywa- ny był kilka tygodni temu, w okresie, gdy gospodarze mieli czyste konto punktowe, wów- czas pilkarze szczecińscy wystąpiliby w roli zdecydowanego faworyta. Obecnie jednak nie- dzy tamtych, a dzisiejszym Bałtykiem różnica jest ogromna. Cztery kolejne mecze bez poraż- ki bardzo wzmocniły samopoczucie gdynian, uświadili ich od kompleksu drużyny nieuchron- nie skazanej na degradację.

ZADANIE Pogoni nie było łatwe, a sy- tuacja dodatkowo kompli- kowała fakt, że szczeci- nianie nie mieli jakos do- tej pory szerszego do- godnego boiska. W ub. roku Pogon należał do- ścisłej czołówki ligi prze- grała w Gdyni. Waz- to przy tym przypominie- cie, że pierwszego gola zdo- był napastnik Zembri- ski, który obecnie „prze- kwalifikował się” do ni- mielnych powołanie- wstepu w roli bramka- rza.

Pierwsze minuty zapo- wiadały, że w punktual- nym trybie stanie się za- dacie i szczecińskie zostaw- ią w spokoju. Bałtyk atakował z du- tym animuszem i już w 10 min. był o krok od wy- rzykania prowadzenia, kie- dy to strzał Białowskiego pusty bramkę. W ostatniej chwili wybił w pole obrona Pogoni. O przezwadze Bałtyk prze- zym okresie świadczy- zresztą najlepiej, stając się najgłośniejszym roz- mówcą w punktualnym try- spodarzy. W ostatniej chwili jednak w lot zorientowali się, że do bramki gra- środkowa trójka gdynian- skiego napadu nie od- powiedniała, a więc na- powiadanie wsparcia porażającym słabo. Tego dnia dysponowanych najlepszych sprawdził, że nie paraliżowało wszelkie groźniejsze akcje Bałty- ku.

PO PRZERWIE obraz gry uległ dość radykal- nej zmianie. W 51 min. po strzale Brau- na, Biakka wycentrowała w interwencji poprzeczka, lecz od tego momentu in- cjaływa należała przede wszystkim do Pogoni. Gie- cie wprawdzie zbity wiele piłek kierowali do celu, nie pilnowano. Kiełca, lecz w miarę upływu cza- su poczynania ich były coraz słabsze. Już w 63 min. mogła paść pier- wotna.

II LIGA GRUPA I

MZKS — Unia Rac.	2:0
Piast — Bivola	2:0
Polonia — Naprdz	2:1
Stal — Unia T.	3:1

TABELA

1. Stal	12:4	13:6
2. Piast	11:3	7:2
3. Polonia	11:3	10:7
4. Unia Rac.	10:4	12:9
5. MZKS	8:8	9:9
6. Sławia	4:10	8:7
7. Naprdz	4:12	6:11
8. Unia T.	2:14	3:15

III LIGA

Arka — Slask	2:5
Bałtyk — Pogon	1:1
Wawel Zawisza	0:0
Szombierki — Garbar	1:0

TABELA

1. Szombierki	13:3	13:2
2. Pogon	11:3	12:4
3. Slask	11:5	14:5
4. Garbar	8:8	9:7
5. Wawel	8:8	9:12
6. Zawisza	6:10	6:9
7. Bałtyk	6:10	10:17
8. Arka	1:15	5:19

Wawel — Rega (Zagłębie spotkanie) 0:0
Pogon — Odra 4:0
Swit — Arka 0:1
Wawel — Dab 0:1
Bielgia — Rega 0:0
Pogon B. — Czarni — 2:1

Porównujemy Wyścigu

NIEZALEZNIE od końcowego miejsca jakie zajmie na mecie w Warszawie Rajmund Zielinski, można już dziś stwierdzić, że jest to jedno z najcenniejszych odkryć tej imprezy.

W wywiadach udzielonych polskimi dziennikarzom trener zespołu radzieckiego Leonid Szeszelniew stwierdza, iż Zielinski jest najbardziej utalentowanym kolarzem polskim i wroży mu dużą przyszłość.

DZIS na mecie w Wrocławiu Zielinskiego czeka mi- la nagroda. Oto — jak już zresztą doniosła o tym prasa — jeden z Zielinskiich zamieszkałych we Wrocławiu rzucił apel, by na mecie uroczystej Rajmundowi album z podpisami wszystkich Zielinskiich zamieszkałych w tym mieście. Niemala to będzie chyba książeczka, gdyż Zielinskiich we Wrocławiu miekba ponad kilka tysięcy.

MAŁO FALISZMY dotychczas o Sajdhużinie. „Ta- tarska strzala” jak czarnokolejarz, nazwał polski dziennikarz, jest przemiłym chłopcem. Czarny, z zabójczym uśmiechem, stale uśmiechnięty i ko- leżński, lubiany jest przez wszystkich. Na trasie trudo go upilnować, gdyż nie wiadomo w jakiej chwili skryje nową niespodziankę.

Kiedy go — aktualnego lidera — zapytano kto wygra wyścig, odpowiedział jak łobuziak, który spłatal figla odpowiedział panu.

„Oczywiście, Melichon. A może Gieda — dodał go chwili”. Przyjemny i z poczuciem humoru a to nie tylko u kolarzy, uspaniała, lecz niestety rzadka cecha. (st)

Podobno Związek Belgijski zaprosił swym reprezen- tantem, że jeśli nie dadzą z siebie wszystkich sił i bę- dą się oszczędzać, zwyciężać należy na nich dyskwalifi- kacje. Efekt tej rozmowy mieliśmy już w Morawskiej Ostrawie. Potwierdził to w Opolu.

Pan Acou jest znów zadonowany i mówi, że to nie są ostatnie niespodzianki jakie sprawili kolarze, którymi kieruje.

Zwycięzca etapu Morawska Ostrawa — Opole — Belg de Bracke, należy do najbardziej znanych kolarzy ama- tatorów Belgii. W roku ubiegłym odniósł on w wysci- gach, rozgrywanych w Belgii i poza granicami 22 zwy- ciestwo. Po Wyścigu Pokoju — powiedział na stadionie w Opolu de Bracke — rozpocznie przygotowania do Tour de France. Chciałbym być startować na Olimpi- adzie w Tokio, ale jednocześnie pociągnąć mnie też zawo- dowa. Swoją sukces na etapie do Opolu zawdzięczam deszczowi. Lubie jeździć w deszczu.

Bieżnia lekkoatletyczna, na której finiszowali kolar- ze na stadionie w Opolu podobna była do gładkiej papki. Kolarze poruszali się na niej jak „muchy w smole”. Kosztowało to tych, którzy pierwsi ujechali na stadion dużo wysiłku i nerwów, w każdej chwili gro- ził przecież upadek.

Od granicy polsko-czechosłowackiej Wyścig Pokoju obserwuje też dyrektor organizacyjny wyścigu kolar- skiego dookoła Anglii, pan Messenger. Pytałśmy się go w Opolu o pierwsze wrażenia. Anglik jest zachwycony olbrzymim zainteresowaniem jakim cieszy się wyścig Berlin — Praga — Warszawa wśród mieszkańców wielkich miast, miasteczki i wsi, przez które przebiega trasa wyścigu. Panu Messengerowi podobna się też to, iż finisze rozgrywane są na bieżniach stadionów sporto- wych. To jest bardzo widowiskowe ciekawe wyścigi — powiedział. Postaram się być i u nas, tam gdzie będzie to możliwe, akcji kończyć się na stadionach. Wyścig Pokoju uważam za najtrudniejszą imprezę dla kolarzy amatorów w świecie. Skośdą tylko, iż jest on rozgrywa- ny na progu sezonu kolarskiego a nie później. Pan Messenger powiedział też, iż udział Polaków w wyścigu dookoła Anglii będzie dużą atrakcją dla tej imprezy. (Rd)

Jak nie urok... to burza

OD SAMEGO początku miało się robić. Najwytrzymali na- wój Wyścigu Pokoju i burza dźwięk z radia Komentarz w wykonaniu naszych „specjalnych wysłanników” TV są czymś naprawdę szalonym.

Zdaje sobie sprawę z tego, iż praca to niełatwa, tym- cześnie wiele trudnościach technicznych. Fatalnie, szereg- nie na etapach czekających kamerzysty, którzy nie tylko nie wykazali żadnego pośpiechu, ale wręcz partycy- pacyjnie strasze swoje pracy.

W polownym balaganie jak panował na stadionie w Pra- dzie oglądaliśmy przez 5 minut (określam na oko) bery- na głowach widzów oblatujących ciśnie bieżnię, przez następne pięć, roztargniali na murawie po to, by na zakoń- czenie zobaczyć pięć kilku zawodników.

PIYATM się jednak co to wszystko obchodzi miliony te- lewidzów? Dlaczego podenerwowany przebiegiem walki i ciekaw- ym przeważnie dla Polaków sytuacją, widm musi wysłuchiwać gadulskich zwierzeń „komentatorów” zamiast usłyszeć facho- wy komentarz do konkretnego etapu? Na dzie o tym co się działo na trasie może mniej lub więcej elokwentnie opowiedzieć nawet jadący z widelcem telewidzka, o tym dlaczego tak się działo może mówić tylko człowiek znający się na kolarstwie.

NISTEJY, nadal nie możemy odkryć, coż znanokomic- rocznie w hokej Rzeczpospolitej komentatorów telewizyj- nych. Pełniając te funkcje sprawozdawcy radiowi nie wol- nym wyjść z manery zagadki widza na śmierć, i albo on- nie nie słyszy, albo widzący samemu osłuchają na ekranach, zwracając uwagę, gdy na ekranach widzą już wpadają- cych na ścianę kolarzy.